

சுதந்திரத்திற்கு பின்னரான அரசியலமைப்புகளும் சிறுபான்மையினரின் நிலைமைகளும்
(சட்டத்தரணி கனக நமநாதன் LL.B) (பாகம் - 23)

அரசியலமைப்பின் 16வது திருத்தச் சட்டத்தின் நிருவாக மொழி தொடர்பாக மேலும் கூறுகையில் உதவி அரசாங்க அதிபரின் பிரிவொன்றை உள்ளடக்கும் கூறு எதிலும் மொத்த சனத்தொகைக்கு சிங்களம் அல்லது தமிழ் மொழிவாரியான சிறுபான்மை சனத்தொகை என்ன விகிதாசாரத்தை கொண்டுள்ளதோ அதனைக் கருத்தில் கொண்டு சிங்களம் அல்லது தமிழ் ஆகிய இரண்டு மொழிகளிலும் அல்லது அவ்விடம் அமைந்துள்ள மாகாணத்தின் நிர்வாக மொழி தவிர்ந்த மற்றைய மொழி அந்த இடத்திற்கு நிருவாக மொழியாகலாம் என சனாதிபதி பணிக்கலாம். அத்துடன் ஆங்கில மொழியிலும் தொடர்பு கொள்ளலாம் எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது.

சட்டவாக்க மொழி

மேலும் அரசியலமைப்பு 23க்குப் பதிலாக புதிய உறுப்பரையில் 23(1) என்ற பந்தியில் எல்லாச் சட்டவாக்கங்களும் துணைநிலை சட்டவாக்கங்களும் சிங்களத்திலும் தமிழிலும் சட்டமாக்கப்படுதலும் வெளியிடப்படுதலும் வேண்டும் எனக் கூறும் இத்திருத்தம் அவை ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பையும் கொண்டிருத்தல் வேண்டும் என்கின்றது.

இருப்பினும் பாராளுமன்றம் ஒரு சட்டத்தை ஆக்கும் போது சிங்களம் தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளின் உரைகளில் ஒவ்வாமை காணப்படுமாயின் எந்த மொழியில் சட்டம் இயற்றப்படுகிறதோ அம்மொழி உரையே மேலோங்கி நிற்கும் எனக் கூறுகிறது. சட்டம் இயற்றியது மாகாண சபையாயின் எந்த மொழிவாரி மாகாண சபையினால் இயற்றப்பட்ட சட்டம் என்பதைப் பொறுத்து அம்மொழியே மேலோங்கி நிற்கும். மாகாண சபை அல்லது உள்ளூராட்சி சபை தவிர எழுத்திலான சட்டத்தின்கீழ் ஆக்கப்பட்ட சகல கட்டளைகளும் பிரகடனங்களும் விதிகளும் துணைவிதிகளும் ஒழுங்கு விதிகளும் அறிவித்தல்களும் அத்துடன் வர்த்தமானியும் சிங்களத்திலும் தமிழிலும் வெளியிடப்படல் வேண்டும் என்கின்றது.

மாகாண சபை அல்லது உள்ளூராட்சி சபைகளின் எழுத்திலான சட்டத்தின்கீழ் ஆக்கப்பட்ட சகல சுற்றறிக்கைகள் படிவங்கள் உள்ளிட்ட சகல ஆவணங்களும் அந்தந்த மாகாண நிருவாக மொழியில் வெளியிடப்படுதல் வேண்டும். இவை ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பையும் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். இந்த அரசியலமைப்பு நடைமுறைக்கு வரமுன்பிருந்த வலுவுடைய சட்டங்களும் துணைநிலைச் சட்டங்களும் கூடிய விரைவில் சிங்கள தமிழ் மொழிகளில் வர்த்தமானியில் வெளியிடப்படல் வேண்டும் என்று கூறுகின்றது.

நீதிமன்ற மொழி

இத்திருத்தச் சட்டத்தில் அரசியலமைப்பின் 24ம் உறுப்புரையும் திருத்தப்படுகிறது. அவ் உறுப்புரையில் முதலாவது பந்தியை நீக்கி அதற்குப் பதிலாக பின்வரும் பந்தி சேர்க்கப்படுகிறது. “சிங்களமும் தமிழும் நீதிமன்றங்களின் மொழிகளாக இலங்கை முழுவதும் இருத்தல் வேண்டும். அத்துடன் தமிழ்மொழி நிர்வாகமொழியாக இருக்கும் இடப்பரப்பு தவிர்ந்த இலங்கையின் எல்லா இடப்பரப்புக்களிலும் அமைந்துள்ள நீதிமன்றங்களில் நீதிமன்ற மொழியாக சிங்களம் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்

என்பதுடன் பதிவேடுகளும் நடவடிக்கைகளும் அதே மொழியில் இருத்தல் வேண்டும். மேன்முறையீடு செய்யும்போது மேன்முறையீடு கேட்கும் மொழியிலேயும் பதிவேடுகள் தயாரித்தல் வேண்டும். அதேபோன்று சிங்களமொழி நிர்வாகமொழியாக இருக்கும் இடப்பரப்பு தவிர்ந்த இலங்கையின் எல்லா இடப்பரப்புக்களிலும் அமைந்துள்ள நீதிமன்றங்களில் நீதிமன்ற மொழியாக தமிழ்மொழி பயன்படுத்தவேண்டும் என்பதுடன் பதிவேடுகளும் நடவடிக்கைகளும் தமிழ் மொழியில் இருத்தல் வேண்டும் என கூறப்பட்டுள்ளது. ஆயின் நீதியமைச்சர் அமைச்சரவையின் ஒருப்பாட்டுடன் ஏதேனும் நீதிமன்ற பதிவேடானது அந்நீதிமன்ற மொழியல்லாது வேறு மொழியில் தயாரிக்கவும் பேணவும் வேண்டுமெனவும் பணிக்கலாம். தோதான தேசிய மொழிகள் எனக் கூறப்படுவதை சிங்களம் அல்லது தமிழ் மொழி எனக் கொள்ளல் வேண்டும். தேசிய மொழி அல்லாது வேறு மொழி எனப்படுவதை ஆங்கிலம் எனக் கொள்ளலாம். இத்திருத்தச் சட்டத்தில் அரசியலமைப்பின் 25ம் உறுப்புரையும் திருத்தப்படுகிறது. 25 (அ) என சேர்க்கப்பட்டு அதில் ஏதேனும் சட்டத்தினதும் இவ்வத்தியாயத்தின் ஏற்பாடுகளுக்கிடையே ஏதேனும் ஒவ்வாமை இருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் இவ்வத்தியாயத்தின் ஏற்பாடுகள் மேலோங்கி நிறறல் வேண்டும் எனவும் கூறுகின்றது.

பிரேமதாசா யுகம்

1956ல் மொழி அந்தஸ்தை இழந்து தமிழ் மக்களின் உரிமைப் போராட்டத்திற்கு வித்திட்ட தமிழ் மொழி 13வது திருத்த சட்டத்தின் மூலமும் பின் 16வது திருத்தச் சட்டத்தின் மூலமும் சிங்கள மொழிக்கு நிகரான மொழியாக தமிழ் மொழி மாற்றப்பட்டது அன்றைய சனாதிபதி ரணசிங்க பிரேமதாசாவின் பெரும் தன்மைச் சிந்தகையினாலேயாகும். அதே போன்று மலையக தமிழருக்கு பிரஜாவுரிமையை பெற்றுக் கொடுத்ததும் இதே சனாதிபதி பிரேமதாசா என்பதும் பதிவேற்றப்பட வேண்டிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாகும்.

1988ம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் 19ந் திகதி தேர்தலில் ரணசிங்க பிரேமதாச சனாதிபதியாக தெரிவு செய்யப்பட்டதிலிருந்து அவர் எதிர்கொண்ட பிரச்சினைகள் எழுத்தில் அடங்காது. ஒரு பக்கம் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இந்திய அமைதிப் படைக்கும் இடையிலான யுத்தம் மறுபக்கம் தென்னிலங்கையில் ஜாதிக விழுக்கி பெரமுனவின் (மக்கள் விடுதலை முன்னணி) மக்கள் புரட்சி என வடக்கு கிழக்கு தெற்கு மேற்கு எங்கும் இரத்த ஆறு ஓடிய காலமது. சனாதிபதித் தேர்தலுக்கு திகதியை அறிவிக்க முன்னரேயே இந்த நிலைமை ஆரம்பித்துவிட்டது. நாட்டை அவசரகால நிலைமையில் வைத்துக்கொண்டே சனாதிபதி தேர்தல் நடைபெற்றது. 1987ம் ஆண்டு பிற்பகுதியிலிருந்து 1989 கடைசி வரையும் தெற்கு ஸ்தம்பிதம் அடைந்த நிலையிலிருந்தது. தெற்கில் பல்கலைக் கழகங்கள் யாவும் மூடப்பட்டு கிடந்தன. யாழ் பல்கலைக் கழகம் மட்டும் இயங்கிவந்திருந்தது. 02.01.1989 அன்று பிரேமதாசா சனாதிபதி பதவியை பெறுப்பேற்று கண்டியில் நடைபெற்ற விழாவின்போது இரு தீவிரவாத அமைப்புக்களையும் பேச்சு வார்த்தைக்கு அழைத்திருந்தார். 12.01.1989 அன்று அவசரகால நிலைமையை விலக்கிக் கொண்டார். அத்துடன் கைது செய்யப்பட்டு விளக்கமறியலில் வைக்கப்பட்டிருந்த 1800 ஜே.வி.பி. தீவிரவாதிகளை விடுதலை செய்தார். பேச்சுவார்த்தைக்கு புலிகள் சம்மதித்ததால் அன்டன் பாலசிங்கத்தையும் மனைவி அடேலையும் லண்டனிலிருந்து விமானம் மூலம்

கொழும்புக்கு வரச்செய்தார். நெடுங்கேணிக் காட்டுக்குள் சிக்கி மறைந்திருந்த புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரனை உறங்குவானுறுதி மூலம் மீட்டெடுத்து கொழும்பு ஹில்ல்டன் நட்சத்திர ஹோட்டலில் தங்க வைத்து பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார். பிரபாகரனின் மனைவி பிள்ளைகளை நோர்வேயிலிருந்து எடுப்பித்தார். பேச்சுவார்த்தையின்போது இந்திய அமைதிப் படைக்கு எதிரான சண்டைக்கு புலிகளுக்கு தேவையான ஆயுதங்களை வழங்கினார். அமைதிப்படையை இந்தியாவுக்கு திரும்பிச் செல்லுமாறும் கட்டளையிட்டார். ஜே.வி.பி. பிரேமதாசாவுடன் பேச்சுவார்த்தைக்கு இணங்கவில்லை. புலிகளுடனான பேச்சுவார்த்தையும் பலன் எதையும் தரவில்லை. 1990 பங்குனியளவில் இந்திய அமைதிப்படை வெளியேற புலிகள் வடகிழக்கை தம்வசப்படுத்திக் கொண்டார்கள். வட-கிழக்கு மாகாண சபையை ஆண்டுவந்த ரெலோவும் ஈபிஆர்எல்எப்பும் அமைதிப்படையுடன் சேர்ந்து இந்தியா சென்றுவிட்டது. முதலமைச்சராகவிருந்த வரதராஜபெருமாள் இந்திய அரசின் அனுசரணையுடன் வாழ்கையை நடாத்துகின்றார். இக்கால கட்டத்தில் ஜே.வி.பி. தலைவர் றோகண விஜயவீர கைது செய்யப்பட்டிருந்தாலும் அன்றைய பாதுகாப்பு அமைச்சராகவிருந்த ரஞ்சன் விஜயரட்ன என்பவரின் கட்டளைக்கிணங்க சனாதிபதி பிரேமதாசாவுக்கு தெரியாமலே சுடப்பட்டு சாவடிக்கப்பட்டார்.

(தொடரும்)